

1.7a (2) У Риму је било мало жена, што је представљало претњу продужењу рода [195, 15-16, т. I]

1.7a (3) Ромул је упутио посланике у суседна племена с молбом да им дају своје жене [195, књ. I]

1.7a (4) Ромулови (римски) посланици нису дочекани добродошлицом у суседним племенима [195, књ. I], која су одбила да дају жене.

1.7a (5) Тада су у Риму организоване светковине на које су позвани житељи околних насеља са женама. "И дошао је цео народ сабињски са женама и децом" [195, т. I, стр. 16, књ. I, бр. 9]

1.7a (6) У жеку празновања Римљани се бацају на туђе жене и отимају их. Тако је обезбеђено продужење рода и тако је почела историја Римљана у њиховом новом Граду

1.7a (7) По Ливију, "отмица Сабињанки" се десила у Италији [195, књ. I]. Штавише, по Ливију Рим су основали потомци Тројанаца, што су се првобитно искрцали на Сицилију, после бекства из Троје, коју су разрушили Грци. Зато су оснивачи Рима "синови Сицилије", пореклом с ње [195, стр. 3-4, књ. I, бр. 1]. Геланик и Дамаст су тврдили да су Рим основали Одисеј и

1.7b (2) Све жене "племена Венијаминовог" изгинуле су у рату, што је угрозило и сам опстанак племена (Судије, XXI, 16-25)

1.7b (3) Све "старјешине од збора" су се скупиле да би одлучиле шта да се ради у вези "жена за синове Венијаминове". Венијаминови су тражили жене од других "племена Израиља" (Судије, XXI)

1.7b (4) "Па рекоше старјешине од збора... ми им не можемо дати жена између кћери својих; јер су се заклели синови Израиљеви рекавши: да је проклет ко да жену синовима Венијаминовијем" (Судије, XXI, 16-25)

1.7b (5) "Потом рекоше: ево, годишњи је празник Господњи у Силому... И заповиједише синовима Венијаминовијем... идите, и засједите по виноградима... кад изиду кћери Силомске да играју... отмите сваки себи жену између кћери Силомских..." (Судије, XXI, 19-21)

1.7b (6) "Синови Венијаминови учинише тако, и доведоше жене према броју свом између играчица које отеше, и отишавши вратише се на нашљедство своје, и сазидаше опет градове и населише се у њима" (Судије, XXI, 23)

1.7b (7) Отмичари жена су "синови Венијаминови". У [10, део 2] су, као претпоставка, изједначени народи Библије с народима Европе и Средоземља. Та локализација се разликује од традиционалне и заснована је на другим варијантама читања безгласнихS библијских термина. При томе се "синови Венијаминови" изједначавају са житељима Сицилије, што можда отмицу девица силомских